

Lovforslag nr. L 93. Fremsat den 4. november 1981 af socialministeren

Forslag

til

Lov om ændring af lov om folkepension

(Forhøjelse af rådighedsbeløbet, varmhjælp og medicinhjælp til pensionister)

§ 1

I lov om folkepension, jfr. lovbekendtgørelse nr. 676 af 15. december 1978, som ændret bl. a. ved lov nr. 514 af 21. december 1979, lov nr. 255 af 16. juni 1980, lov nr. 256 af 16. juni 1980 og senest ved lov nr. 513 af 16. oktober 1981, foretages følgende ændringer:

1. § 13, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Til ydelse af sådanne tillæg samt tillæg i henhold til § 14 i lov om invalidepension m.v. og § 3, stk. 2, i lov om pension til enker m. fl. kan der anvendes et rådighedsbeløb på 571 kr. årlig i hovedstadsområdet og 471 kr. årlig i det øvrige land, jfr. § 37, ganget med antallet af personer, som den 1. januar i samme regnskabsår modtog pension fra kommunen eller i kommunen modtog pension fra sikringsstyrelsen.«

2. De beløb, der er nævnt i § 13, stk. 1, udgør fra 1. januar 1982 henholdsvis »586 kr.« og »486 kr.«.

3. § 13 a affattes således:

»§ 13 a. I 1982 forhøjes kommunernes rådighedsbeløb til personlige tillæg med 764 kr., ganget med antallet af enlige pensionister, som den 1. januar 1981 modtog fuldt pensionstillæg fra kommunen.«

4. I § 37, stk. 1, nr. 4, udgår efter »§ 13 a.«, » , stk. 1«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1982, § 1, nr. 1, dog dagen efter bekendtgørelsen i lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Lov nr. 218 af 4. juni 1965 om folkepension (Folketingstidende 1964-65, sp. 2996, 3409, 5603 og 5789; tillæg A, sp. 1397, tillæg B, sp. 897, tillæg C, sp. 585) er bekendtgjort ved lov bekendtgørelse nr. 676 af 15. december 1978. Loven er senere ændret bl. a. ved lov nr. 514 af 21. december 1979, lov nr. 255 af 16. juni 1980, lov nr. 256 af 16. juni 1980, og senest ved lov nr. 513 af 16. oktober 1981.

Efter aftale mellem regeringen og forligspartierne trådte en ny bekendtgørelse om tilskud til lægemidler efter sygesikringsloven i kraft den 20. juli 1981, jfr. socialministeriets bekendtgørelse nr. 360 af 10. juli 1981 af fortegnelse over lægemidler, der er tilskudsberettigede efter sygesikringsloven.

Den nye bekendtgørelse bygger fortsat på princippet med 3 grupper medicin: en gruppe, der får 75 pct. tilskud (afsnit I), en gruppe med 50 pct. tilskud (afsnit II), mens en gruppe ikke får tilskud.

Ændringen af tilskudsordningen betyder bl. a., at nogle lægemidler er flyttet fra afsnit I til afsnit II, mens andre lægemidler helt udgår af listen.

Ifølge forligsaftalen var der tilsigtet årlige besparelser på 65 mill. kr. som følge af ændringen af medicintilskudsfortegnelsen. Virkningen af ændringen kan skønsmæssigt anslås til 100 mill. kr. på årsbasis.

Hertil kommer den tidligere vedtagne besparelse på 14 mill. kr. ved ændringen af bistandslovens § 58.

Det er hensigten at lade den del af besparelsen, der forventes opnået ud over den aftalte, komme den primære sundhedstjeneste til gode. Det forudsættes at skulle ske dels gennem sociale kompensationer, som følge af reduktionen af det tilskudsberettigede sortiment, dels ved overførelse af midler til brug for en statslig lægemiddelinformation. Endelig afsættes et dispositionsbeløb til fremtidige godkendelser af præparater, idet medicinudvalget fremtidig forudsættes at skulle arbejde inden for en given økonomisk ramme.

Til sociale kompensationer er afsat 30 mill. kr. på årsbasis (januar 1981-niveau).

Beløbet forudsættes fordelt, dels ved forhøjelse af kommunernes rådighedsbeløb til personlige

tillæg til pensionister, dels gennem refusion til kommunerne i forbindelse med en forventet stigning i udgifterne til kontanthjælp efter bistandslovens §§ 46 og 48.

Af kompensationsbeløbet forudsættes 21 mill. kr. anvendt til forhøjelse af rådighedsbeløbet, jfr. folkepensionslovens § 13, stk. 1, 2. pkt.

I 1981 forhøjes beløbene med 10 kr. pr. pensionist (pristal 100) og i 1982 med 25 kr.

Kommunerne afholder 25 pct. af udgifterne til personlige tillæg. Forhøjelsen af rådighedsbeløbet med 21 mill. kr. vil således betyde en kommunal merudgift på ca. 5 mill. kr. årligt. Den samlede offentlige merudgift på 8 mill. kr. i 1981 medfører tilsvarende en kommunal merudgift på 2 mill. kr. Den kommunale merudgift forventes kompenseret ved forhøjelse af bloktilskuddene.

På grund af de tyngende energipriser vedtog folketinget i december 1979 og i maj 1980 forhøjelser af de beløb, der efter folkepensionslovens § 13 stilles til rådighed for kommunerne til ydelse af personlige tillæg til ganske særligt vanskeligt stillede pensionister, dvs. såvel folke-, invalide- og enkepensionister. Forhøjelserne gjaldt for 1979, 1980 og 1981.

I 1981 var der tale om en forhøjelse på 200 mill. kr. 100 mill. kr. blev anvendt til en generel forhøjelse af rådighedsbeløbet, mens andre 100 mill. kr. blev fordelt til kommuner, som måtte anses for at have særlige udgifter til hjælp til dækning af pensionisternes varmeudgifter.

I august 1980 gennemførte sikringsstyrelsen en undersøgelse af kommunernes udgifter til varme- og hjælp til pensionister. Undersøgelsen viste, at forholdet mellem antal husstande med brændselshjælp og antal husstande med fuldt pensionstillæg er det samme, uanset om husstandene består af enlige, samgifte eller andre gifte pensionister.

På dette grundlag blev det anset for rimeligt, at de sidste 100 mill. kr. i 1981 blev fordelt til kommunerne efter antallet af enlige pensionister, der pr. 1. januar 1980 modtog fuldt pensionstillæg.

Nærværende forslag indeholder en videreførelse af denne brændselshjælp, således at der sker en

forhøjelse på 200 mill. kr. i 1982. Forhøjelsen er foreslået fordelt til kommunerne efter antallet af enlige pensionister i den enkelte kommune, som den 1. januar 1981 modtog fuldt pensionstillæg. I denne fordelingsnorm ligger ikke, at brændselshjælpen fortrinsvis skal ydes til enlige.

Forslaget ventes ikke at medføre administrative

konsekvenser.

Forhøjelsen i § 13 a af rådighedsbeløbet vil medføre en merudgift for det offentlige på 200 mill. kr. i 1982.

De statslige merudgifter bliver i 1982 150 mill. kr., idet kommunerne selv afholder 25 pct. af udgiften til personlige tillæg (PL-niveau januar 1981, PL = 103).

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 13, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Til ydelse af sådanne tillæg samt tillæg i henhold til § 14 i lov om invalidepension m.v. og § 3, stk. 2, i lov om pension til enker m. fl. kan der anvendes et rådighedsbeløb på 571 kr. årlig i hovedstadsområdet og 471 kr. årlig i det øvrige land, jfr. § 37, ganget med antallet af personer, som den 1. januar i samme regnskabsår modtog pension fra kommunen eller i kommunen modtog pension fra sikringsstyrelsen.«

2. De beløb, der er nævnt i § 13, stk. 1, udgør fra 1. januar 1982 henholdsvis »586 kr.« og »486 kr.«.

§ 13. Til pensionister, hvis forhold er ganske særlig vanskelige, kan det sociale udvalg yde personlige tillæg. Til ydelse af sådanne tillæg samt tillæg i henhold til § 14 i lov om invalidepension m.v. og § 3, stk. 2, i lov om pension til enker m. fl. kan der anvendes 561 kr. årlig i hovedstadsområdet og 461 kr. årlig i det øvrige land, jfr. § 37, ganget med antallet af personer, som den 1. januar i samme regnskabsår modtog pension fra kommunen eller i kommunen modtog pension fra sikringsstyrelsen.

3. § 13 a affattes således:

»§ 13 a. I 1982 forhøjes kommunernes rådighedsbeløb til personlige tillæg med 764 kr., ganget med antallet af enlige pensionister, som den 1. januar 1981 modtog fuldt pensionstillæg fra kommunen.«

§ 13 a. I 1981 kan der ud over de i § 13, stk. 1, 2. pkt., nævnte beløb pr. pensionist anvendes yderligere 131 kr., jfr. § 37.

Stk. 2. Endvidere stilles der i 1981 yderligere 100 mill. kr. til rådighed til fordeling blandt kommuner, som må anses at have et særligt behov for tilskud til dækning af pensionisternes varmeudgifter. Socialministeren fastsætter nærmere regler herom.

4. I § 37, stk. 1, nr. 4, udgår efter »§ 13 a«: » , stk. 1«.

§ 37. Reguleringspristallet for januar og juli benyttes ved dyrtidsreguleringen af

- 1) pensionens grundbeløb efter § 3, stk. 2,
- 2) pensioner efter § 36 a,
- 3) tillæg efter § 8, § 9, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1 og 2 og § 39, stk. 2 og 3,
- 4) beløb efter § 13, stk. 1, og § 13 a, stk. 1,
- 5) indtægtsbeløb m.v., der er fastsat i § 4, stk. 1, § 5, stk. 4 og 5, og § 10, stk. 2.